

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 31114

гр. София, 05.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в закрито заседание на пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М.А П. ИЛЕВА

като разглежда докладваното от М.А П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20231110108540 по описа за 2023 година

на основание чл.140 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА разглеждането на делото в открито съдебно заседание на **06.12.2023г. от 14:00ч.**

СЪСТАВЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

Производството е по реда на [чл.124 ГПК](#).

М. Г. П. е предявил искове по чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.181, ал.1 ЗМВР, вр. чл.142, ал.1, т.2 ЗМВР и чл.86, ал.1 ЗЗД срещу Дирекция „Комуникационни и информационни системи“ (ДКИС) – МВР и Министерство на вътрешните работи, в условията на солидарна отговорност, за заплащане на сумата от 4140 лева, представляваща левовата равностойност на полагаща се на ищеца и неосигурена от ответника месечна добавка за храна за периода от 17.02.2020 г. до 03.01.2023 г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба (17.02.2023г.) до окончателното плащане, както и сумата от 639,78 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за легова равностойност на полагаща се на ищеца и неосигурена от ответника храна, начислена за всеки месец от периода от 17.02.2020г. до 03.01.2023г.

Ищецът твърди, че със заповед № 8121К-6475/22.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи, считано от 01.06.2018 г., бил назначен при ответника ДКИС – МВР на длъжност началник отдел „Електронна идентификация и услуги“, при Дирекция „Комуникационни и информационни системи“ в МВР, като със заповед № 8121К-14360/22.12.2022 г. на Министъра на вътрешните работи, считано от 03.01.2023 г., служебното му правоотношение било прекратено. Сочи, че разпоредбата на [чл.181, ал.1 ЗМВР](#) е приложима и по отношение на държавните служители по [чл.142, ал.1, т.2 ЗМВР](#), какъвто е бил той през целия период от назначаването до освобождаването му в ДКИС-МВР и като такъв имал право да получава ежемесечно леговата равностойност на храната по чл.181, ал.1 ЗМВР.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника ДКИС – МВР, с който оспорва иска. Оспорва да е пасивно легитимиран да отговаря по предявените искове по съображения, че ищецът заемал длъжностите началник на отдел „Електронна идентификация и услуги“ и началник на сектор „Електронни услуги“ към отдел „Информационни системи“ при ДКИС, която по силата на чл.37, ал.2 ЗМВР е самостоятелно

юридическо лице и чийто ръководител нямал правомощия на орган по назначаването с функции да назначава и уволнява служители, като посочва, че орган по назначаването в настоящия случай е МВР и искът следвало да се насочи срещу него. Оспорва иска и като неоснователен и недоказан, като посочва, че на ищеца не е заплащана левова равностойност на храна, тъй като такава не му се дължи, доколкото статутът му през целия исков период се регламентирал от разпоредбите на ЗДСл, в който не било предвидено изплащане на левова равностойност на храна.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника Министерство на вътрешните работи, с който оспорва исковете. Оспорва да е носител на материалноправна и процесуалноправна легитимация по предявения иск, като посочва, че такава притежава ДКИС, която била отделно от МВР юридическо лице по смисъла на чл.37, ал.2 ЗМВР и като такава била правно и финансово самостоятелна и поемала задължения по граждански правоотношения. Еwentуално оспорва исковите претенции като неоснователни и недоказани.

По възраженията за недопустимостта на исковете поради насочването им срещу ненадлежен ответник:

Съдът намира за основателно възражението на ответника Министерство на вътрешните работи за това, че същият не е процесуалноправно легитимиран да отговаря по предявените искове. От изложените в исковата молба твърдения следва, че надлежен ответник от гледна точка на процесуалната легитимация е Дирекция „Комуникационни и информационни системи“, която притежава процесуална правосубектност съгласно нормата на чл.37, ал.2 ЗМВР (чл.27, ал.1 ГПК), и в която ищецът твърди, че е бил назначен и е изпълнявал служебните си задължения, независимо че орган по назначаването е министъра на вътрешните работи – в този смисъл е и решение № 11/27.01.2016г. по гр.д. № 3330/2015г.на ВКС, IV ГО.

Предвид горното исковете спрямо Министерство на вътрешните работи са недопустими на основание чл.130 ГПК поради това, че са насочени срещу ненадлежен ответник и исковата молба в посочената част – срещу ответника МВР, следва да се върне. При това съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ВРЪЩА исковата молба с вх. № 44937/17.02.2023г., **САМО В ЧАСТТА, в която исковете са предявени срещу Министерство на вътрешните работи.**

Определението в частта, в която исковата молба частично се връща, подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 1 – седмичен срок от връчването му на страните.

Разпределение на доказателствената тежест:

В тежест на ищеца е да докаже, че през процесния период е бил в служебно правоотношение с ответника ДКИС към МВР, по силата на което е работил като държавен служител, както и размер на паричната равностойност на полагащата му се за същия период храна.

С оглед становището на страните на основание чл.146, ал.1, т.3 ГПК съдът **ОБЯВЯВА** като безспорни между страните и ненуждаещи се доказване обстоятелствата относно наличието на служебно правоотношение между страните през процесния период, в рамките на който ищецът е имал статут на държавен служител по смисъла на чл.142, ал.1, т.2 ЗМВР.

По доказателствата:

ДОПУСКА като доказателства по делото приложените към исковата молба и към отговора на исковата молба от ДКИС - МВР документи.

ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца за допускане на съдебно – счетоводна експертиза, защото по първия въпрос няма спор, че плащане за храна не е направено, а по втория въпрос

са ангажирани и други доказателства, поради това допускане на експертиза за отговор на посочения въпрос не е необходимо.

ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца по реда на чл. 190 ГПК да бъде задължен ответникът ДКИС-МВР да представи документите, описани в т .3.1, 3.2 и 3.3 в раздел „Доказателствени искания“ от исковата молба, доколкото такива вече са представени с отговора на исковата молба.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл.190 ГПК ответника ДКИС-МВР да представи по делото вътрешните правила за заплатите на държавните служители в МВР, утвърдени със заповед № 81213-924/04.08.2015 г. на Министъра на вътрешните работи, както и актовете, които ги изменят и допълват, действащи през периода 17.02.2020 г. – 01.11.2022 г., като при неизпълнение съдът може да приеме за доказани твърденията на ищеца.

НАПЪТВА страните към сключване на спогодба, към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законните представители, попечителите и пълномощниците на страните. При неизпълнение на това задължение всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните, като им се връчи и препис от настоящето определение, като на ищеца се връчи препис от отговора на исковата молба от ДКИС.

Съдия при Софийски районен съд: _____